

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

*Ἀρθρ. 41.

Οταν τὸ ἀποτελέσματα τῶν κατὰ χωρίκης τῶν ἐνωτικῶν δημοπρασιῶν δὲν φθίσασιν ἢ δὲν ὑπερβοῦν τὸν ἔλαχιστον ὅρον, ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διατάττει τὴν εἰσπράξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, διὰ τοῦτο καίνη συμφρούστερον, διορίζουσα τοὺς ἀναγκαῖους ὑπαλλήλους.

*Ἀρθρ. 42.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς δὲς ὑπόκεινται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ προσέτι εἰς δέκα ὥρῶν μεταχόμειν τῶν φόρων τῶν ἀρθρ. 26 καὶ 27.

*Ἀρθρ. 43.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον καὶ τοὺς Ἐπιστάτας, ὅσον διὰ τὴν ἐξαρθρίσιν τῶν φόρων, δῶν καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

*Ἀρθρ. 44.

Ο κατὰ τὸ ἀρθρ. 32. παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διορίζόμενος ἐκτιμητῆς θέλει διορίζεσθαι παρὰ τὸν Οἶκον. Ἐπιτρόπου καὶ ὁρκίζεσθαι ἐγώπιον αὐτοῦ ὁ δὲ τρίτος, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, διορίζεται πάντοτε διὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ Ὅποδιοικητοῦ, καὶ πληρωνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 32 καὶ 33 ὠρισμένα. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως, πρὶν ὑποθηκῇ εἰς τὸν τρίτον ὀριστικὸν ἐκτιμητὴν, θέλει ὑποθηκῇ εἰς τὸν Οἶκονομο. Ἐπίτροπον, ὃστις θέλει κάμψει ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαῖας παρατηρήσεις.

*Ἀρθρ. 45.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωτι τοὺς εἰς εἴδη φόρους τῶν ἐκφράζοντες τὴν περὶ τούτου θέλησίν των δι' ἐπισήμου ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν καὶ προτείγοντες τὴν τιμὴν εἰς τὴν τοῖς συμφέρει νὰ τοὺς κρατήσωσι. Καθ' ὅσον δὲ ἀρρόφηται τὰ εἰς ἐκτιμητῶν ὑποκείμενα εἴδη (Ἀρθρ. 32.) ὁ φόρος θέλει προσδιορισθῆναι κατὰ τὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἀρθρῷ καὶ τοὺς ἐπομένους διαγεγραμμένον τρόπον.

*Ἀρθρ. 46.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν λαμβάνουσα ὑπὸ δῆλην τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν φορολογουμένων, θέλει ἀποδεχθῆναι παρὰ αὐτῶν προτεινομένην τιμὴν, ἢ προτείνει εἰς αὐτοὺς ἀνωτέραν, ἢ τις δὲν θέλει εἰσθαι εἰς καμμίαν περίπτωσιν κατωτέρα τῆς τρεχουσῆς τιμῆς.

*Ἀρθρ. 47.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς τῶν φορολογουμένων ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει προτείνει τὴν διὰ δημοπρασίας διάθεσιν αὐτῶν.

*Ἀρθρ. 48.

Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεύς τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημιουργήῃ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1839.

Ο ΘΩΝ

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΝΙΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΥΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΑΡΙΘ. 9.

ΑΘΗΝΑΙ, 8 Μαΐου.

—ο—

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συμπληρώσεως τινῶν διατάξεων ἀφορωτῶν τὴν διεκδίκησιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἔχοντες ὑπὸ δῆλην τὰ τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὁκτωβρίου) 1833, 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835, καὶ 23 Ὁκτωβρίου (4 Νοεμβρίου) 1836 περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Διατάγματα παρατηρήσαντες ὅτι τὸ ἀρθρον 22 τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὁκτωβρίου) 1833 Διατάγματος, τὸ διοικητικὸν δίδει εἰς τὸν γενικὸν ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ εἰς τοὺς ὑπόλογους τὸ δικαίωμα νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ τὰς τυχὸν ἐν αὐταῖς παραβιάσεις τῶν τύπων ἢ τοῦ Νόμου, ἢ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τού, δὲν ἔργηνεθη κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἐνοίαν, ἀποδοθεῖσης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας οὐχὶ ἀκυρωτικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ἐφετείου ἐξουσίας, τοῦτο δὲ, διότι τὸ καταστατικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Διατάγμα παραπέμπει τὰ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων δικῶν εἰς τοὺς παρ' ἐφέταις δικαστικοὺς τύπους· ὅτι δὲν καὶ ἀρθρον τινὰς διαδικασίας τῶν ἐφετῶν μένουν ἀνεργάριμοστα εἰς δικαστήριον ἔχοντας ἀκυρωτικήν, μ' ὅλον τοῦτο ἢ περὶ ἐφαρμογῆς αὐτῆς διατάξις δὲν ἐδύνατο ν' ἀνατρέψῃ τὴν ἡρητὴν περὶ ἀρμοδιότητος; ἔννοιαν τοῦ 22 ἀρθρου, τὸ ὄποιον τὴν ἐξέτασιν μόνον τῶν περὶ τοὺς τύπους καὶ τὸν Νόμον καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ παραβιάσεων ἀνατιθεῖει εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, τὸ κατέστησεν ἀκυρωτικὸν μάρτυραν ἀρχὴν, δὲν ἐπέτρεψε δὲ καὶ τὴν τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου ἐξέτασιν, τόσῳ μᾶλλον, ὅσον τὸ περὶ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας Διατάγμα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ εἰρημένου ἀρθρου γενόμενον, δὲν ἡδύνατο κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐρμηνευτικῆς (καὶ δὲν ἔθετον ὑποτεθῆ ὅτι ὑπῆρξε μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνου δυσυμβίβαστος τις ἐναντιότητες), νά θεωρηθῇ ὡς ἔχον σκοπὸν ν' ἀνατρέψῃ τοῦτο σιωπηλῶς καθὼς νὰ προσθέσῃ τὸ περὶ τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου, ἐνῷ ἡρητῶς παραπέμπει εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀρθρου· παρατηροῦντες τέλος, ὅτι εἰνκαὶ ἀνάγκη νὰ συμπληρωθῶσι καὶ ἀλλαὶ τινὲς διατάξεις, ἀφορῶσαι τὴν περὶ τῶν τοιούτων δικῶν διεκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερχούσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

*Ἀρθρ. 4.

Ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας χορηγουμένη ἐξουσία τοῦ νὰ ἐξέτασῃ καὶ νὰ κρίνῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν παράβασιν τῶν τύπων καὶ τοῦ Νόμου ἢ τῆς ἐφαρμογῆς τού, δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὴν τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἀποφάσεων ἐξέτασιν.

*Ἀρθρ. 2.

Ἡ ἐν τῷ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διαδικασία θέλει εἰσθαι ὁμοιόμορφος μὲ τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐκτὸς τῆς δημοσίτητος τῶν συγγράφεων, καὶ τῶν ἐν τῷ παρεργάτης Νόμῳ ἡρητῶς διατεταγμένων.

Αρθρ. 3.

Ο υπόλογος δεῖται, διὰ τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ ἀρθρῷ σημειωθέντας λόγους κάμνει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιδίδει, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τὴν περὶ ἀναιρέσεως αἰτησίν του, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποίησεως τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας, δεῖται ὁφείλει ἀμέσως νὰ κοινοποιήσῃ τὴν τοιαύτην αἴτησιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν. Διὰ τοὺς ἑκτὸς τοῦ Κράτους εὑρισκομένους ὑπολόγους, ἢ προθεσμία πρὸς ἀναιρέσιν εἶναι ἔξι μηνῶν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑξωτερικῶν ἐπίδοσιν. Τὸ αὐτὸ δικαιώματα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ή περὶ ἀναιρέσεως αἰτησις θέλει διαλαμβάνει τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 819, τῆς πολιτικῆς δικονομίας περιεχόμενα προσόντα, καὶ θέλει ἐπιδίδεσθαι διὰ τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, κατὰ τοὺς περὶ ἐπιδόσεως δρισμοὺς τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ἀν δὲ μέλλη νὰ ἐπιδοθῇ τὸ παρὰ τοῦ Γενικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἔγγραφον ἀναιρέσεως εἰς ὑπόλογον διατείθοντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πέμπεται τοῦτο ἀπ' εὐθείας, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑξωτερικῶν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τῶν 30 ἡμερῶν, διὰ νὰ τὸ ἀποστείλῃ περιτέρῳ. Ή μὴ τάρποις τῶν διαγεγραμμένων προθεσμιῶν θέλει φέρει τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἀναιρέσεως, ὥστε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὁφείλει καὶ ἔξι ἐπαγγέλματος νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο.

Αρθρ. 4.

Ο υπόλογος, ἢ καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, δύναται, ἀν θέλῃ, νὰ κάμη ἀπάντησιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἔγγραφου τῆς ἀναιρέσεως. Οἱ ἑκτὸς τοῦ Κράτους εὑρισκόμενοι ὑπόλογοι ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίαν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Γραμματείαν ἐπιδόσεως τοῦ ἔγγραφου τῆς ἀναιρέσεως, δῆσην καὶ πρὸς αἰτησιν ἀναιρέσεως. Παρόλούστης δὲ τῆς προθεσμίας, δὲ προμελέστερος τῶν διαδίκων ἔγγραφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ παραδίδει συγχρόνως εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτησεως ἔγγραφα. Περὶ τοῦ πινάκου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 570—578 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας διατεταγμένα.

Αρθρ. 5.

Ο παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἶναι συνήθως ὁ πληρεξόντιος τοῦ Δημοσίου εἰς τὰς παρὰ τῷ Συμβούλιῳ τῆς Ἐπικρατείας κατὰς ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δίκας, ἀν δὲν διορισθῇ ἄλλος διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμει Β. Διατάγματος τὰ δὲ ἔργα τοῦ Εἰσαγγελέως ἐκπληρεῖ, καὶ κατὰ ταύτας ἀκόμη τὰς δίκας, ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεύει.

Αρθρ. 6.

Γενομένης τῆς ἔγγραφῆς εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅτε παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ ὁ υπόλογος, ἔχουν τὸ δικαιώματα ἀπαιτήσωσι τὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀποστολὴν τῆς δικογραφίας ἀπὸ τῷ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὁ μὲν Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀπ' εὐθείας προσκλήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ δὲ υπόλογος διὰ μέσου τῆς προεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Τὰ ἔγγραφα ὅλα τῆς δικογραφίας, ὅμοι μὲν ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, παραδίδονται ἐπισήμως εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' οὗ τακτοποιηθῶσι πρότερον παρὰ τοὺς ἐπὶ τῆς καταχωρήσεως τοῦ Ἐλεγ-

κτικοῦ Συνεδρίου, προσηκόντως ἀριθμογραφούμενα καὶ μονογραφούμενα, καὶ ἀντίτυπον τοῦ καταλόγου τῶν ἔγγραφων, ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἔτερον δὲ εἰς τὰ πρὸς τὸ Συμβούλιον παραδοθέντα ἔγγραφα. Γενομένης δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιστρέφονται ταῦτα πάλιν εἰς τὸ ἀρχεῖα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπὶ ἀποδείξει γενομένη ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἔγγραφων τοῦ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐναπομένοντος.

Αρθρ. 7.

Ο υπόλογος ὁφείλει, πρὸ τῆς ἐν τῷ Συμβούλιῳ τῆς Ἐπικρατείας συζήτησεως, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου (9 Ιανουαρίου) 1836—1837, Ημέτερον Διάταγμα, τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ ταμείου περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀποτυχίας προστίμου, καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἔσφράσεως τοῦ χρέους ἐπὶ τὴ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ τὴν τῆς διθείστης ἔγγυήσεως. Ἄλλως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κηρύττει καὶ ἔξι ἐπαγγέλματος ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν.

Αρθρ. 8.

Αν εἰς τὸν διαδίκων δὲν εμφανισθῇ ἔγκαιρως, ἀποδειχθῇ δὲ ὅτε προσεκλήθη προσκόντως, ἢ υπόθεσις δικάζεται καὶ ἐν ἀπονοσίᾳ ἀυτοῦ. Ἄλλ' οὐτος ἔχει τὸ δικαιώματα νὰ κάμη ἀνακοπὴν τῆς ἐγκύρωτης ἐκδόσείστης ἀποράσεως ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποίησεως αὐτῆς, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου συζήτησιν τῆς υπόθεσεως.

Αρθρ. 9.

Τὸ πολὺ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν μετὰ τὴν συζήτησιν, ἐκδίδει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἀπόφασιν τοῦ αιτιολογημένην, ἥτις κοινοεῖται κατὰ τὰς ἐν γένει περὶ κειμοποίησεως ἀποφάσεως δικτάξεις τῆς πολιτικῆς Δικονομίας. Ή ἀπόφασις γίνεται κατὰ πλειοψηρίαν, ἐν περιπτώσει δὲ δικριψίας ἐργαριζούνται οἱ τῆς πολ. Δικονομίας ἐν γένει δριτοί.

Τὸ τυήμα τοῦ ἀμφιερόπουμένου διεκπεικοῦ, δικάζον τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θέλει σύγκειται ἔξι ἐπτὰ μελών, λαμβανομένων κατὰ τὴν τάξιν τοῦ εἰς τὸ τυήμα τοῦ διοικηματοῦ τῶν· ἐν περιπτώσει δὲ ιομέμου κωλύματος, ἢ ἐξαιρέσεως, θέλοντος ἀναπληροῦμενος ἐκ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐπομένων.

Αρθρ. 10.

Ανίστως ἢ λοιποτεικὴ ἀπόφασις; τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀνατρεθῆ ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἢ υπόθεσις παραπέμπεται ἐκ νέου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ ἀν μὲν ἡ ἀναιρεσίς ἔγεινε διὰ παράδοσιν τύπων, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διοικεῖται τὰς ἀνακαλυφθείσας παραβάσεις τῶν τύπων, ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς υπόθεσεως, καθόδουν αὕτη ἔγεινεν ἀναγκαία ἐκ τῆς συμβάσης ἀκυρώσεως τῶν τύπων, καὶ ἀπορεῖται ὁ διετικός· ἀν δὲ ἡ ἀναιρεσίς ἔγεινε διὰ παράδοσιν Νόμου, ἢ γατὴν ἐργαμογήν αὐτοῦ, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἔχει νέας ἐπεξεργασίας δικτεπτεται καὶ ἐργαριζει τὸ κατάλληλον δρῦμον τοῦ Νόμου.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις, ὁ υπόλογος προσκαλεῖται νὰ δώσῃ ἔγγραφως, ἐντὸς τῆς ωριμένης προθεσμίας, δισες παρατηρήσεις γούστη ἀναγκαῖαν νὰ κάμη.

Αρθρ. 11.

Αν ἡ υπόθεσις κατατείσῃ πάλιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τότε πρέπει νὰ τὴν ἀνατρέθῃ πάντοτε τὸ ἄλλο τυήμα, τὸ διόποιον δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀναιρεθείσαν ἀπόφασιν.

*Οχι μόνον ὁ εἰσιγγητής πρέπει νὰ γναί αὖτος, ἀλλὰ μήτε κάνει ἄλλα μέλος, τὸ διόποιον εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν

